

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۱۹۴۸

شماره ثبت ۷۵۷

دوره هفتم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۸۶/۸/۱۳

یک فوریتی

طرح اصلاح لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها
مصوب ۱۳۵۹ شورای انقلاب

یک فوریت این طرح در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۶/۸/۸
به تصویب رسید.

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی: عمران - قضائی و حقوقی - کشاورزی، آب و منابع طبیعی

اداره کل قوانین

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

با عنایت به اهمیت حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها، شورای انقلاب اسلامی ایران در تاریخ ۱۳۵۹/۳/۳ قانونی در این خصوص تصویب نمود که در زمان خود تا حدودی پاسخگوی نیازهای شهرها بود. لیکن با گذشت زمان و نیز حساسیت فوق العاده حفظ فضاهای سبز و باغات و بوستانها در محدوده قانونی و حریم شهرها و کلان شهرها و به منظور تشویق شهروندان در نگهداری و توسعه فضاهای سبز و پیشگیری از تخریب و نابودی باغات، بوستانها و زمینهای مشجر، بازنگری در قانون مذکور ضروری به نظر می رسد. این مسأله از سویی نیز با توجه به ضرورت حفظ و گسترش فضاهای سبز در شهرها جلوه ویژه‌ای می یابد. هم اکنون به خاطر خلأ یا ابهامات موجود در قوانین شاهد از بین بردن فضاهای سبز و سوء استفاده های دیگری نیز می باشیم. از این رو ضروری است تا به منظور:

- ۱- رفع ابهامات موجود در قوانین در زمینه فضاهای سبز شهری
- ۲- جلوگیری از قطع بی رویه درختان در فضاهای سبز شهرها
- ۳- گسترش فضای سبز در محدوده حریم قانونی شهرها پیشنهادهای شوراها و شهرداریهای کشور در این خصوص که پس از کار کارشناسی و توجه به مقتضیات زندگی شهری تدوین یافته مورد توجه قرار گیرد و اصلاح لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها مصوب ۱۳۵۹/۳/۳ پیشنهاد می گردد. متن طرح جهت طی مراحل تصویب به شرح پیوست است.

مهدی چمران

رئیس شورای عالی استانها

طرح اصلاح لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها مصوب ۱۳۵۹/۳/۳ شورای انقلاب

ماده ۱- کلمه «تشخیص» در ماده (۱) بعد از عبارت «به منظور» اضافه و ذیل ماده به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

«ضوابط مربوط به چگونگی اجراء این ماده حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب و ابلاغ این قانون توسط شورای عالی استانها تهیه، تصویب و جهت اجراء ابلاغ خواهد شد.»

ماده ۲- تبصره (۱) ماده (۴) به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

عبارت «بزرگتر از پانصد مترمربع» حذف و عبارت «به قطعات بزرگتر از دوهزار متر مربع و صرفاً با حفظ سند ملک به صورت باغ و» جایگزین و عبارت «در قطعات تفکیک شده» حذف و عبارت «در هر قطعه» به جای آن قرار می‌گیرد.

ماده ۳- تبصره (۳) ماده (۴) به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

عبارت «به تعداد دوبرابر بن درختان قطع شده (با حداقل بن ده سانتی)» جایگزین عبارت «به تعداد دوبرابر» خواهد شد.

ماده ۴- متن ذیل جایگزین ماده (۶) می گردد:

«هرکس بدون کسب مجوز از شهرداری و برخلاف مقررات این قانون مرتکب قطع و یا موجبات از بین رفتن درختان مشمول این قانون را فراهم سازد به حبس تعزیری از سه ماه تا سه سال و پرداخت جزای نقدی برحسب تعداد، نوع، محیط بن، سن درخت و موقعیت و مکان آن از پانصد هزارریال تا ده میلیون ریال محکوم خواهد شد.»

ماده ۵- تبصره (۲) ماده (۶) به شرح ذیل اصلاح می گردد:

مجازاتهای مذکور در این ماده قابل تعلیق نبوده و در صورت تکرار، تخفیف و یا تبدیل آن به جزای نقدی امکان پذیر نمی باشد و احکام صادره طبق مقررات آئین دادرسی قابل تجدید نظر خواهد بود.

ماده ۶- ماده (۸) حذف می گردد. (به دلیل وجود ماده (۶۹۸) قانون مجازات

اسلامی) ان

سوابق

لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها مصوب ۱۳۵۹/۳/۳ شورای انقلاب اسلامی

ماده ۱ - به منظور حفظ و گسترش فضای سبز و جلوگیری از قطع بی‌رویه درختان قطع هر نوع درخت در معابر، میدین، بزرگراه‌ها و پارکها، باغات و محلهایی که به صورت باغ شناخته شوند در محدوده قانونی و حریم شهرها بودن اجازه شهرداری ممنوع است.

ضوابط مربوط به چگونگی اجرای این ماده پس از تهیه توسط شهرداری و تصویب شورای شهر قابل اجرا است.

ماده ۲ - شهرداریها در محدوده قانونی و حریم شهرها مکلفند طرف مدت یک سال شناسنامه شامل تعداد و نوع و محیط و سن تقریبی درختان محلهای مشمول این قانون را تنظیم کنند و این شناسنامه هر ۵ سال یک بار قابل تجدید، و سند اجرای این قانون می‌باشد.

تبصره - شهرداریها مکلفند درختان معابر، میدین، بزرگراه‌ها و پارکها را پس از تنظیم مشخصات آنان پلاک‌کوبی کنند.

ماده ۳ - مأموران شهرداریها بر حسب مورد می‌توانند برای تنظیم یا تطبیق برگ شناسایی درختان با در دست داشتن معرفی‌نامه و نمایندگی‌دادستانی وارد محلهای مشمول این قانون بشوند.

ماده ۴ - از تاریخ اجرای این قانون اعم از این که شناسنامه موضوع ماده ۲ تنظیم و ابلاغ شده باشد یا نه قطع درختان مشمول قانون ممنوع است مگر با تحصیل اجازه از شهرداری طبق مقررات و ضوابط مربوط.

تبصره ۱ - اراضی مشجر و اماکن مسکونی و محلهای کسب و پیشه و تجارت که مساحت آن از پانصد متر مربع تجاوز نکند از شمول این قانون مستثنی است.

تفکیک قطعات ارضی مشجر و باغات بزرگتر از پانصد متر مربع با رعایت مقررات شهرسازی مجاز است ولی قطع درخت در قطعات تفکیک شده به هر مساحت که باشد بدون تحصیل اجازه طبق مقررات این قانون ممنوع است.

تبصره ۲ - در پروانه‌های ساختمانی که بر اساس طرح جامع و یا هادی شهرها از طرف

شهرداریها صادر می شود تعداد درختی که در اثر ساختمان باید قطع شود تعیین و قید خواهد شد، در صورتی که پس از دریافت پروانه و قطع درخت ظرف مدت مندرج در پروانه بدون عذر موجه اقدام به ساختمان نشود مرتکب مشمول مجازاتهای مقرر در این قانون خواهد شد.

تبصره ۳ - مالکین باغات و محلهایی که به صورت باغ شناخته شوند مکلفند به ازای درختهایی که اجازه قطع آنان از طرف شهرداری صادر می شود به تعداد دو برابر در همان محل و یا هر محلی که شهرداری تعیین خواهد کرد بر طبق ضوابط و دستورالعمل های موجود در فصل مناسب غرس نمایند.

تبصره ۴ - کاشت و حفاظت و آبیاری درختان معابر، میادین، بزرگراهها و پارکهای عمومی از اهم وظایف شهرداریها می باشد.

ماده ۵ - ضوابط مربوط به خزانه و جابجا کردن - جانشین ساختن و قطع درختان که ملازمه با بهره برداری از نهالستانها، قلمستانها و باغات و موارد دیگر دارد به موجب آیین نامه های اجرایی این قانون تعیین خواهد گردید.

ماده ۶ - هر کس عالماً و عامداً و بر خلاف مقررات این قانون مرتکب قطع و یا موجبات از بین رفتن درختان مشمول این قانون را فراهم سازد به حبس جنحه تا سه سال و پرداخت جزای نقدی بر حسب نوع و محیط سن درخت و موقعیت آن از یک هزار ریال تا یکصد هزار ریال محکوم خواهد شد.

تبصره ۱ - در صورتی که قطع درخت از طرف مالکین به نحوی باشد که باغی را از بین ببرد و از زمین آن به صورت تفکیک و خانه سازی استفاده کند همه زمین به نفع شهرداری ضبط می شود و به مصرف خدمات عمومی شهر و محرومین می رسد.

تبصره ۲ - مجازاتهای مذکور در این ماده قابل تعلیق و یا تبدیل به جزای نقدی نبوده و احکام صادره فقط قابل پژوهش خواهد بود.

ماده ۷ - گزارش مأموران شهرداریهای مأمور اجرای این قانون که قبلاً با وظایف ضابطین دادگستری آشنا شده اند به منزله گزارش ضابطین دادگستری است.

ماده ۸ - هر کس اعم از مأموران مجری این قانون و یا سایر اشخاص عالماً جرایم مذکور در این

قانون را به خلاف حقیقت به کسی نسبت دهد و یا گزارش خلاف واقع بدهد به مجازات حبس جنحه تا سه سال محکوم می‌شود مگر این که در قوانین جزایی مجازات شدیدتری پیش‌بینی شده باشد که در این صورت به مجازات اشد محکوم خواهد شد. مقررات تبصره ذیل ماده ۶ در این مورد نیز لازم‌الرعایه است.

ماده ۶۹۸ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۲

ماده ۶۹۸ - هر کس به قصد اضرار به غیر یا تشویش اذهان عمومی یا مقامات رسمی به وسیله نامه یا شکواییه یا مراسلات یا عرایض یا گزارش یا توزیع هر گونه اوراق چاپی یا خطی یا امضاء یا بدون امضاء اکاذیبی را اظهار نماید یا با همان مقاصد اعمالی را برخلاف حقیقت رأساً یا به عنوان نقل قول به شخص حقیقی یا حقوقی یا مقامات رسمی تصریحاً یا تلویحاً نسبت دهد اعم از اینکه از طریق مزبور به نحوی از انحاء ضرر مادی یا معنوی به غیر وارد شود یا نه علاوه بر اعاده حیثیت در صورت امکان، باید به حبس از دو ماه تا دو سال و یا شلاق تا (۷۴) ضربه محکوم شود.